

Vijfde blad.

Kun je eigenlijk nog met grote groepen veilig over het wad lopen. Dat is de vraag die opkomt na het hachelijke avontuur, dat drieënvijftig mensen zaterdag op het wad beleefden. Enkele uren verkeerden ze in groot gevaar, omdat de groep door het snel opkomende water werd ingesloten. Uiteindelijk werden ze door twee helikopters in veiligheid gebracht. Volgens deskundigen op wadloopgebied had het echter niet veel gescheeld, of er waren mensen verdronken. De waterstand was zaterdag gelukkig voor deze mensen veertig centimeter lager dan normaal.

„Gezien de huidige ontwikkelingen in de wadloopsport moet je je afvragen of er niet te veel risico's worden genomen,” is het commentaar van mr. P. Dorhout officier van Justitie in Groningen. Hij houdt zich bezig met het onderzoek in deze zaak. Na enkele gesprekken is zijn voorlopige conclusie, dat de wadlopers, die onder leiding van gidsen van de Stichting Wadvrienden naar Schiermonnikoog zouden lopen, te laat zijn vertrokken. Door de lage waterstand liep de boot, die de groep over de vaargeul moest brengen vast, zodat men noodgedwongen gebruik moest maken van een roeiboot. Daardoor gingen weer vele kostbare minuten verloren.

Stichtingvoorzitter Doeke Tammes ontkent dat er door zijn gidsen fouten zijn gemaakt. Men heeft volgens een tijdschema gewerkt. Alleen verloor men bij de vaargeul een kwartier. Hij vindt de kritiek op hoofdgids Willem Schrober („Willem Wad”) niet terecht. Volgens hem heeft deze de zaken goed in de hand gehouden. „Door het spraakgebrek dat Willem heeft, is de indruk gewekt dat hij in paniek zou zijn geraakt. Dat is niet waar. Hij is het, die alarm heeft geslagen, toen duidelijk werd dat de groep in problemen zou raken. Daarna heeft hij de radio overgegeven aan de heer Wels.”

Willem Wad: „Ik moest letten op het opkomende water en loodste de mensen naar een hoger gedeelte. Ik was niet in paniek, maar kom af en toe wel eens hard over.”

Conflict

Volgens deskundigen op wadloopgebied staat het wel vast, dat er door de mensen van de stichting Wadvrienden fouten zijn gemaakt. Men had moeten terugkeren toen bleek, dat er bij het overzetten van de mensen over de vaargeul tijd werd verloren. Volgens woordvoerders is in het verleden gebleken dat Willem Wad en Hylke Dijkstra het nooit zo nauw hebben genomen met de veiligheidsvoorschriften. Vandaar dat zij bij de stichting Wadloopsport Pieterburen op straat werden gezet.

Als een rode draad loopt dit conflict door het bijna rampzalige gebeuren van zaterdag. Over en weer worden beschuldigingen geuit. Smalend wordt over elkaars veiligheidsvoorschriften gepraat; de ene stichting verwijt de andere dat ze elkaars „klanten” afpikken. Het lijkt op een concurrentiestrijd, over de hoofden van de wadlopers.

Op de vraag of het wadlopen met groe-

• Het Wad blijft ten alle tijde een verraderlijk doolhof.

Richtlijnen nodig:

Wadloopavontuur: Morgen kan het weer gebeuren

pen nog wel verantwoord is, worden twee antwoorden gegeven.

Doeke Tammes van de stichting Wadvrienden: „Wadlopen is en blijft een gevaarlijke sport. Ben je niet bereid risico te lopen dan moet je thuisblijven. Zaterdag is weer gebleken hoe verraderlijk het wad is. Je kunt niet precies voorspellen wanneer het hoog water is. Dat hangt van de weersomstandigheden op bijvoorbeeld de Noordzee af. Verder kun je in de problemen raken als er in de groep iemand zit die moeilijkheden heeft met zijn gezondheid, maar toch zo dom is geweest om te gaan wadlopen. Dat zijn allemaal dingen die je niet in eigen hand hebt. Veilig is wadlopen dus nooit. We

maken onszelf trouwens naar aanleiding van de problemen zaterdag geen verwijten. We zijn nog steeds van mening dat we goed hebben gehandeld.”

„Wadlopen hoeft helemaal geen gevaarlijke sport te zijn,” zegt Nico Bakker van de stichting Wadloopsport Pieterburen. „Je kunt door het nemen van maatregelen de risico's drastisch beperken. Wanneer er een goede planning wordt gemaakt is het onmogelijk dat je door het water wordt verrast. Natuurlijk kun je te maken krijgen met plotselinge ziekte. Dan is het mogelijk direct een helikopter in te schakelen. Voor de rest kun je vrijwel alles van te voren nauwkeurig berekenen.” Het lopen bij mist is vol-

gens beide voorzitters geen probleem. Wanneer men goede kaarten en een kompas bij zich heeft is er niets aan de hand.

Diploma

„De goed georganiseerde stichtingen worden nu de dupe van een enkeling, die de zaakjes schijnbaar niet goed voor elkaar heeft,” zeggen insiders. Probleem is echter, dat er geen enkele controle wordt uitgeoefend op het doen en laten van stichtingen of verenigingen die wadlooptochten organiseren. Dit in tegenstelling tot in Duitsland waar een staatsdiploma vereist is, wil men met groepen het wad op. In veel gevallen is er ook toestemming nodig.

Fel zegt Nico Bakker dan ook dat er van hogerhand „op bijvoorbeeld justitieel niveau” maatregelen moeten worden genomen, waardoor dit soort zaken kan worden voorkomen. Doeke Tammes is het wel met deze bewering eens. Hij vindt dat er regels moeten komen die zijn afgestemd op de praktijk.

Misschien moet er ook in Nederland een diploma voor gidsen verplicht worden gesteld. De vraag die velen stellen is echter, wie moet dergelijke examens afnemen. „Wie wil mij op mijn wadkennis testen,” zegt Willem Wad. Ook Nico Bakker ziet hierbij problemen ontstaan. Zijn stichting verzorgt momenteel zelf een opleiding.

Inmiddels wordt door de politie hard gewerkt aan een rapport over de problemen die zaterdag op het wad ontstonden. Problemen, die volgens deskundigen morgen weer kunnen gebeuren omdat het door sommigen met de veiligheidsvoorschriften niet zo nauw wordt genomen. Daarom wordt het de hoogste tijd dat er van hogerhand richtlijnen worden opgesteld.